

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

30. 11. 2023. g.
REPUBLICA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
SUKOBU INTERESA

711-U-5158-P-66-20/23-14-28

PRIMJENO: NEPOSREDNO - PREDANO

dana 26-06-2023.

Prinjeraka

Poslovni broj: UsI-1484/2023-6

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

i

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda, Lidiji Prica, uz sudjelovanje Gordane Katarine Ronyi, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Petra Sprčića (OIB: [redacted]) i Frane Barbarića (OIB: [redacted]), protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Kneza Mislava 11/3, OIB: 60383416394, radi sukoba interesa, 19. lipnja 2023.,

riješio je

Tužbe se odbacuju u dijelu kojim tužitelji traže poništenje točaka III., IV., VII. VIII., IX., X., XI. i XII. odluke tuženika, broj: 711-I-489-P-66-20/23-08-24 od 4. ožujka 2022.

i

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelji traže poništenje točaka I., II., V. i VI. odluke tuženika, broj: 711-I-489-P-66-20/23-08-24 od 4. ožujka 2022.

Obrazloženje

1. Osporenom odlukom tuženika, broj: 711-I-489-P-66-20/23-08-24 od 4. ožujka 2022. odlučeno je da:

„I. Istovremenim primanjem plaće i dodatne naknade za obnašanje dužnosti u iznosu od 2.500,00 kn u 2018. g. i 2019. g. zavedenu pod oznakom primitka 22 Prigodne nagrade do propisanog iznosa (božićnica, naknada za godišnji odmor i sl.) te primanjem dodatne naknade u iznosu od 2.500,00 kn u 2018. g. i 5.000,00 kn u 2019. g. zavedene pod oznakom primitka 63 Novčane nagrade za radne rezultate i drugi oblici dodatnog nagrađivanja radnika (dodatna plaća, dodatak uz mjesečnu plaću i sl.) dužnosnik Frane Barbarić, predsjednik Uprave trgovačkog društva HEP d.d., počinio je povredu odredbe članka 7. točke d) ZSSI-a.

II. Za povredu ZSSI-a, opisanu pod točkom I. ove izreke, dužnosniku se izriče sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI-a, obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 3.000,00 kn (398,17 eura), koja će se trajati 3 mjeseca i izvršit će se u 3 jednaka uzastopna mjesečna obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 1.000, 00 kn (132,72 eura).

V. Istovremenim primanjem plaće i dodatne naknade za obnašanje dužnosti u iznosu od 2.500,00 kn u 2018.g. i 2019. g. zavedenu pod oznakom primitka 22 Prigodne nagrade do propisanog iznosa (božićnica, naknada za godišnji odmor i sl.) te primanjem dodatne naknade u iznosu od 2.500,00 kn u 2018. g. i 5.000,00 kn u 2019.g. zavedene pod oznakom primitka 63 Novčane nagrade za radne rezultate i drugi oblici dodatnog nagrađivanja radnika (dodatna plaća, dodatak uz mjesečnu plaću i sl.), dužnosnik Petar Sprčić, član Uprave trgovačkog društva HEP d.d., počinio je povredu odredbe članka 7. točke d) ZSSI-a.

VI. Za povredu ZSSI-a, opisanu pod točkom V. ove izreke, dužnosniku se izriče sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI-a, obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 3.000,00 kn (398,17 eura), koja će se trajati 3 mjeseca i izvršit će se u 3 jednaka uzastopna mjesečna obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 1.000, 00 kn (132,72 eura).“

1.1. Točkama III., IV., VII. VIII., IX., X., XI. i XII. izreke pobijane odluke odlučeno je o povredi odredbe članka 7. točke d) ZSSI-a od strane

2. Budući da tužitelji tužbenim zahtjevom predlažu poništiti osporenu odluku tuženika, dakle u cijelosti, sud je primjenom članka 30. stavka 1. točke 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 i 110/21, dalje ZUS), odbacio tužbe u dijelu kojim tužitelji traže poništenje točaka III., IV., VII. VIII., IX., X., XI. i XII. odluke, jer se u tom dijelu ne dira u pravo ili pravni interes tužitelja.

3. Protiv navedene odluke tuženika tužbu su podnijeli Petar Sprčić pod poslovnim brojem Usl-1484/23 i Frane Barbarić pod poslovnim brojem Usl-1688/23. Stoga je sud rješenjem od 13. lipnja 2023., temeljem članka 113. stavka 1. Sudskog poslovnika (Narodne novine broj 37/14, 49/14, 8/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20, 70/21, 99/21, 145/21, 23/22, 12/23), spojio spis poslovni broj: Usl-1688/23 na spis poslovni broj: Usl-1484/23, radi jedinstvenog postupka i donošenja zajedničke odluke.

4. Tužitelji u tužbi ističu kako nije sporno da su primili u 2018. i 2019. godini iznos od 2.500,00 kn, pod oznakom primitka 22 Prigodne nagrade do propisanog iznosa, iznos od 2.500,00 kn u 2018. godini, te iznos od 5.000,00 kn u 2019. godini, pod oznakom primitka 63 Novčane nagrade za radne rezultate i drugi oblici novčanog

nagrađivanja radnika. Međutim, tvrde da su imali pravo na primitak predmetnih iznosa, obzirom da su isti dozvoljeni odredbama članka 85., 86. i 97. Kolektivnog ugovora za Hrvatsku elektroprivredu d.d. (dalje: HEP d.d.) i sporazumima potpisanim između Udruge poslodavaca HEP-a d.d. i reprezentativnih sindikata od 07.12.2018. i 08.07.2019. koji se odnose na sve radnike HEP d.d., uključujući i menadžment, a što je utvrđeno i odredbom članka 14. Ugovora o radu s članom Uprave odnosno odlukama Nadzornog odbora HEP d.d. Ističu kako su predmetni primici ostvareni upravo kao pravo, odnosno u smislu odredbe članka 4. stavka 1. ZSSI-a kao plaća tužitelja u svojstvu člana Uprave HEP d.d., koja je vezana za radno mjesto i funkciju člana Uprave, a ne kao dodatne naknade za poslove obnašanja javnih dužnosti, kako predmetne primitke tretira tuženik. Smatraju kako ratio odredbe članka 7. stavka 1. točke d) ZSSI-a nije onemogućiti članove i predsjednike uprava trgovačkih društava u većinskom državnom vlasništvu da budu primatelji božićnice, nagrade za uspješan rad i sličnih primitaka, s obzirom bi to bilo u suprotnosti sa odredbom članka 4. stavka 1. ZSSI-a, već onemogućiti ostvarivanje primitaka koji bi bili u nesrazmjeru sa odgovornostima, zadaćama, moralom, kompetencijama ili iskustvom člana uprave. Pozivaju se na odredbe članka 247. Zakona o trgovačkim društvima i članka 90. stavka 3. Zakona o radu te zaključuju da isplate koje su primili predstavljaju plaću u smislu Zakona o radu, upravo za to radno mjesto, a ne vršenje druge dužnosti te ne mogu predstavljati dodatne naknade u smislu kako ih tumači pobijana odluka. Tvrde kako obveznici primjene ZSSI-a ne smiju za vrijeme obnašanja javne dužnosti, pored plaće koje primaju za svoj rad, primati drugu plaću ni naknadu za obnašanje druge javne dužnosti, osim ako je zakonom drukčije propisano te se u ovom slučaju ne radi o naknadi ili drugoj plaći.

4.1. Tužitelji navode kako je tuženik 31. siječnja 2022. izdao Smjernicu broj: 711-1-134-R-34/22-01-17 kojom je ukazano obveznicima primjene ZSSI-a, koji temeljem ugovora o radu obnašaju javnu dužnost, da ne smiju pored plaće ostvarivati druge primitke, osim ako drugim zakonom nije drukčije propisano, pri čemu se navode isplate koje se ne mogu smatrati plaćom. Prema tome, čak i kad bi se prihvatilo stajalište tuženika da predmetni sporni primici nisu plaća, s čime se tužitelji ne slažu, na njih bi imali pravo, jer sukladno Zakonu o radu odnosno Zakonu o trgovačkim društvima takvi primici predstavljaju dozvoljenu isplatu tj. dozvoljeni su sukladno odredbama navedenih zakona. Smatraju da primljeni iznosi predstavljaju plaću, u smislu članka 90. stavka 3. točke 3. Zakona o radu te se ne mogu smatrati primanjima zbog kojih bi tužitelji, kao obveznici primjene ZSSI-a kršili zakon. Zaključuju kako je tuženik pobijanom odlukom pogrešno zaključio da su primili predmetne primitke kao dodatne naknade za obnašanje dužnosti uz istovremeno primanje plaće te posljedično tome pogrešno izrekao sankciju iz članka 42. stavka 1. točke 2. ZSSI-a. Predlažu poništiti osporenu odluku.

5. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako ne spori činjenicu da su tužitelji ujedno i zaposlenici trgovačkog društva Hrvatska elektroprivreda d.d., budući da s istim imaju sklopljen ugovor o radu, međutim ističe kako su tužitelji temeljem ZSSI-a svrstani u posebnu kategoriju u odnosu na sve ostale zaposlenike koji ne obavljaju upravljačke funkcije u navedenom trgovačkom društvu, kao i u odnosu na predsjednike i članove uprava privatnih trgovačkih društava na koje se odredbe ZSSI-a ne primjenjuju. Temeljem navedenog, tuženik ističe kako je ZSSI „lex specialis“ u odnosu na Zakon o radu, budući da za određene kategorije osoba koje su temeljem zakona dužnosnici propisuju određene obveze postupanja, kao i određene zabrane. Stoga odredbe ZSSI-

a derogiraju odredbe Zakona o radu koje se odnose na isplatu dodataka uz plaću dužnosnika, a koji se u smislu odredbi ZSSI-a smatraju dodatnom naknadom.

5.1. U odnosu na primjenu kolektivnog ugovora, na koju se poziva tužitelj, tuženik ističe kako svi pravni akti niže pravne snage, poput pojedinačnih ili kolektivnih ugovora te odluka uprava trgovačkih društava, moraju biti usklađeni sa zakonskim odredbama i njima ne mogu biti određene isplate drugih primitaka, pored plaće, ako je njihovo primanje izričito posebnim zakonom zabranjeno za određene kategorije dužnosnika, kao što su u ovom slučaju predsjednici i članovi uprava trgovačkih društava u većinskom državnom vlasništvu. U konkretnom slučaju, a budući da je odredbom članka 7. d) ZSSI-a zabranjeno primanje dodatne naknade, isto ne može biti dopušteno temeljem propisa niže pravne snage kao što je to kolektivni ugovor za zaposlenike trgovačkog društva Hrvatska elektroprivreda d.d. Slijedom navedenog, tuženik ističe kako niti Zakon o radu niti kolektivni ugovor nemaju prednost u primjeni pred ZSSI-jem, kojim je propisana navedena zabrana primanja dodatnih naknada poput onih navedenih u točki V. pobijane odluke. Navedeno stajalište potvrđeno je i odlukom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u presudi, poslovni broj: Usž-4335/19-3 od 14. listopada 2021. godine.

5.2. Nadalje, tuženik ponavlja kako niti pojedinačno sklopljeni ugovori s članovima uprave trgovačkog društva, kolektivni ugovori ili odluke o isplati pojedinih naknada nisu valjani pravni temelj za isplatu onih naknada čije je ostvarivanje zakonom zabranjeno, kao što je to izričito navedeno u predmetnoj presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Stoga, dužnosnik koji prima plaću za obnašanje javne dužnosti ne smije istodobno ostvarivati druge primitke, koji ujedno ne predstavljaju naknadu stvarnih troškova obnašanja dužnosti. Druge isplate koje se isplaćuju pored plaće od strane tijela javne vlasti u kojem obnaša dužnost predstavljaju dodatnu naknadu, zabranjenu člankom 7. stavkom točkom d) ZSSI-a. Pritom tuženik ističe kako se dodatne naknade odnose, između ostalog, i na prigodne nagrade te druge naknade koje se isplaćuju do propisanog iznosa, kao što su božićnica, regres za godišnji odmor, dar za djecu, te druge jednokratne nagrade (bonus za radne rezultate), ali i druge primitke koje pored plaće ostvaruju dužnosnici za obnašanje javne dužnosti. Stoga tuženik ističe kako je ispravno utvrdio da je primanjem drugih naknada, a čije primanje tužitelj ne spori, tužitelj počinio povredu odredbe 7 d) ZSSI-a te je za navedenu povredu izrečena primjerena sankcija. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

6. Tužbeni zahtjev u odnosu na točke I., II., V. i VI. odluke tuženika nije osnovan.

7. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u sudski spis i spis tuženika dostavljen uz odgovor na tužbu. Sud je riješio spor bez rasprave na temelju članka 36. točke 4. ZUS-a, jer među strankama nisu sporne činjenice, nego samo primjena prava, a stranke u tužbi i u odgovoru na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave.

8. Člankom 4. stavkom 1. točkom 2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine br. 26/11, 12/12, 126/12, 48/13, 57/15, 98/19, dalje ZSSI) propisano je da je plaća dužnosnika svaki novčani primitak za obnašanje javne dužnosti, osim naknade putnih i drugih troškova za obnašanje javne dužnosti.

9. Člankom 7. točkom d) ZSSI-a kao jedno od zabranjenih djelovanja propisano je da je dužnosnicima zabranjeno primati dodatnu naknadu za poslove obnašanja javnih dužnosti.

10. Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj: Usž-4335/19-3 od 14. listopada 2021. ocjenjuje pogrešnim utvrđenje prvostupanjskog upravnog suda da se naprijed navedeni iznosi koje je tužiteljica primila u razdoblju od 2014. do 2016. godine po osnovi prigodnih nagrada, božićnica i dr. smatraju plaćom tužiteljice u smislu članka 4. stavak 1. navedenog Zakona, obrazlažući navedeno da tužiteljica, iako obnašateljica dužnosti u smislu odredbe članka 3. stavak 2. ZSSI-a, je u radnom odnosu na temelju sklopljenog ugovora o radu na neodređeno vrijeme, pa da se na prava i obveze iz radnog odnosa, poglavito pravo na plaću i ostala materijalna prava ima primijeniti prvenstveno Zakon o radu. Zauzima stajalište da se na radnopravni status tužiteljice (pa tako i pravo na plaću te druge primitke iz radnog odnosa) ne primjenjuje niti jedan drugi propis u kojima postoje odredbe o plaćama dužnosnika na koje se primjenjuje ZSSI, već ugovor o radu, Zakon o radu, Pravilnik o plaćama i naknadama i drugim primicima radnika te odluke poslodavaca.

10.1. Naime, uz nesporno utvrđene činjenice da je tužiteljica kao direktorica DAB-a, obnašateljica dužnosti koju imenuje Vlada Republike Hrvatske obvezna postupati po odredbama ZSSI-a, odnosno činjenica da je tužiteljica zaključila ugovor o radu ne isključuje i ne može isključivati primjenu odredbi ZSSI-a to posebno imajući u vidu odredbu članka 7d. navedenog Zakona. Stoga primanje isplata po navedenoj osnovi od strane dužnosnika predstavlja povredu zabrane propisane odredbom članka 7d. navedenog Zakona.

10.2. Suprotno izraženom shvaćanju u obrazloženju osporene presude prvostupanjskog upravnog suda, Visoki upravni sud pravilnim ocjenjuje shvaćanje tuženika da se svaki drugi primitak isplaćen uz plaću ne može smatrati plaćom u smislu članka 4. stavak 1. citiranog Zakona, već drugim dodatkom u smislu članka 7.d. Naime, citirani Zakon se kao poseban zakon primjenjuje jednako u odnosu na sve dužnosnike, pa je dužnosnicima primjenom odredbe članka 7.d. citiranog Zakona izričito zabranjeno primiti dodatne naknade uz plaću za obavljanje svoje javne dužnosti.

11. Slijedom citiranog pravnog stajališta Visokog upravnog suda, na koje se tuženik pozvao u obrazloženju pobijane odluke, prigovori tužitelja nisu od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja.

12. Stoga je sud na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu 19. lipnja 2023.

Sutkinja
Lidija Prica

Dokument je elektronički potpisan:
LIDIJA PRICA

Vrijeme potpisivanja:
19-06-2023
12:21:19

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D4852363533338343935343437
L=ZAGREB
S=PRICA
G=LIDIJA
CN=LIDIJA PRICA

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja i presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu (četiri primjerka), u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

Dna:

1. Petar Sprčić,
2. Frane Barbarić,
3. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, Kneza Mislava 11/3, 10000 Zagreb
4. U spis

Broj zapisa: **9-30859-f36df**

Kontrolni broj: **0e9a4-91f2e-eb4ce**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=LIDIJA PRICA, L=ZAGREB, O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.